

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 336

4 PAGINI, 25 BANI

Vineri 16 septembrie 1955

In acest număr:

- DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE. — E. Cerniseva: Primele zile de școală. — O. Frolova: Dezvoltarea vorbirii elevilor. (pag. 2-a)
- I. Cremer: Cîteva precizări în legătură cu viața și activitatea lui A. I. Odobescu. (pag. 2-3)
- Conf. univ. O. Sacter: 60 de ani de la apariția primului număr al „Gazetei Matematice”. (pag. 3-a)
- Prof. Gh. Teodorescu: Învățăminte dintr-o excursie. (pag. 3-a)
- DISCUȚII. — Gh. Sireteanu: Activitatea practică — mijloc însemnat de realizare a colectivului de elevi. (pag. 3-a)
- Ioana Roman: Pionierii sint conducători spre succese mai mari la învățătura. (pag. 4-a)
- Cronica evenimentelor externe. (pag. 4-a)

Să dăm un sprijin susținut tinerelor cadre

În rândurile pedagogilor au intrat la începutul acestui an școlar un mare număr de învățători și profesori tineri. În ei poporul muncitor își pune mari nădejdi, pentru că preluștează entuziasmul cu care sînt să muncească tineretul, elanul cu care se avîntă în înfăptuirea unor planuri îndrăznețe, curajul și încrederea cu care privește înaintea. Îmbinarea cu pricepere a calităților valoroase ale cadrelor tinere cu bogata experiență a celor mai vîrstnici va determina obținerea unor noi și însemnate succese în continuarea ridicării a nivelului muncii în școlile noastre.

Pentru a da posibilitate ca aptitudinile și forța de muncă a tinerilor să rodească din plin, să se dezvolte continuu, statul nostru de democrație populară asigură cu multă grijă condițiile pentru buna pregătire a tinerelor cadre, pentru o viață bogată în conținut și pentru o muncă plină de succes.

Anul acesta, pe întreg cuprinsul patriei noastre s-au făcut din vreme în vreme pregătiri în vederea primirii tinerilor pedagogi la locurile lor de muncă. Organele de stat, organele învățămîntului și organele sindicale au colaborat strîns în acest scop. În raionul Turda, de pildă, pregătirile în vederea primirii și cazării tinerilor învățători și profesori erau terminate cu mult înainte de deschiderea anului școlar. În ziua de 28 august, noilor veniți li s-a făcut o primire sărbătorească. Chiar în ziua sosirii, ei au primit indemnizațiile de instalare și locuință. În regiunea Iași, s-a acordat, de asemenea, o grijă deosebită pentru asigurarea unor bune condiții de trai tinerilor pedagogi.

Organele de control au acordat o mare atenție felului cum sînt rezolvate problemele tinerilor pedagogi și acolo unde au constatat neglijență sau nepăsare în această privință, ca de pildă, în raionul Oltet, sau în raionul Orăștie, unde la 1 septembrie tinerii nu aveau locuințe, au luat măsurile necesare, trăgînd la răspundere pe cei vinovați. Pentru ca tinerii să poată răspunde înaltei cerințe ale muncii în școală, problemele privitoare la condițiile lor de viață trebuie să fie pe tot rezolvate cu multă grijă.

Tinerii au venit în școli dornici să muncească cu seriozitate. Sînt multe fapte care dovedesc hotărîrea lor de a desfășura o muncă bună. În raionul Baia de Aramă, de pildă, tineretele cadre, pline de grijă și cu simț de răspundere, s-au prezentat la post cu mult înainte de consfătuirile raionale. Pînă la consfătuiri ele s-au familiarizat cu o serie de probleme școlare, iar în ședințele consfătuirilor au tras noi și valoroase învățăminte.

Acum, la locul lor de muncă, în școlile în care au fost repartizați, tinerii muncesc din plin. Pentru întreaga lor activitate de mai trîziu are o mare însemnătate felul cum vor fi ajutați acum, în această perioadă, în rezolvarea tuturor problemelor. Nu trebuie să uităm că tinerilor le lipsește experiența și că în rezolvarea sarcinilor instructiv-educative au la început greutăți. În școală, în colectivul didactic în care lucrează, ei trebuie să găsească exemplul cel bun, îndemnul și sprijinul permanent. O bună orientare de la început, sprijinul dat la timp deschid drum pentru succese în activitatea tinerilor, li leagă strîns de profesioniștii de pedagog, de școală, de elevi.

În școlile în care lucrează cadre tinere întregul colectiv didactic trebuie să se simtă mobilizat la o acțiune permanentă de îndrumare a acestora. Școala are la îndemînă variate forme pe care poate să le folosească în acest scop — de la discuțiile individuale între profesorii cu experiență și cei tineri, pînă la activitatea cabinetului pedagogic, sau a consiliului pedagogic.

Conducătorul școlii, directorul, trebuie să aprobe pe tineri de colectiv, să-i ajute să cunoască tradițiile bune ale școlii, să le trezească dorința și hotărîrea de a tupla pentru păstrarea și dezvoltarea lor. Directorul trebuie să facă cunoscut tinerilor condițiile în care se desfășoară munca școlii, posibilitățile de care dispune aceasta, pentru ca ei să le poată folosi. Antrenîndu-l pe tînărul învățător sau profesor în activitatea colectivului școlar, directorul trebuie să aibă grijă să nu-l aglomereze cu sarcini care l-ar împiedica să depună toate eforturile pentru însușirea măiestriei pedagogice.

Cadrelor didactice cu experiență au o îndatorire de frunte în îndrumarea tinerilor. Ele trebuie să le transmită învățăminte din experiența lor, să le arate cum să-și pregătească lecțiile, cum să folosească materialul didactic, cum să-și cunoască îndeaproape elevii și să-i mobilizeze la o activitate susținută, cum să realizeze disciplina în clasă. Tinerii trebuie îndrumați să studieze problemele de specialitate, să citească literatură pedagogică. Ei trebuie să fie ajutați să-și însușesc metode bune de predare, să expună cunoștințele noi în mod viu și atrăgător, să lege strîns conținutul lecțiilor de probleme practice ridicate de viață, să dea un bogat conținut educativ lecțiilor, să ducă de la început lupta împotriva rătăcirii în urmă la învățătura.

Sînt multe exemple care dovedesc spiritul de răspundere manifestat an de an

In întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S. M. I.

Pentru continua ridicare a nivelului muncii organelor sindicale din învățămînt

Organele sindicale din învățămînt au de îndeplinit sarcini deosebit de importante în lupta pentru traducerea în viață a politicii Partidului Muncitoresc Român și a guvernului țării noastre în domeniul învățămîntului. Paralel cu instruirea și educarea tinerii generații în spiritul comunismului, cadrele didactice mobilizate de organele sindicale, îndrumate de partid au contribuit activ la rezolvarea unor importante probleme ridicate de opera de construire a socialismului cum ar fi: lichidarea nestîinței de carte, ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, transformarea socialistă a agriculturii etc.

Sub conducerea înțeleaptă a partidului, însușirea de un fierbinte patriotism, oamenii muncii din învățămînt au reușit să obțină rezultate remarcabile în munca lor. Aceste rezultate sînt indestrușibil legate de marile succese dobîndite de poporul nostru pe drumul fărîngii unei vieți îmbelsugate.

Datorită condițiilor create de partid și guvern, rețeaua de școli a crescut an de an. Numai în anul școlar 1954-1955 au fost înființate 245 de noi școli de 4 ani, 50 de școli de 7 ani și 52 de școli medii de zi și seara. În același timp, pentru cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară, pentru îndeplinirea planului de școlarizare la clasele V-X și în învățămîntul superior, au fost create noi internate și cantine, au fost organizate gazde comune și s-au acordat unui mare număr de elevi și studenți burse de întreținere, echipament, manuale și rechizite școlare, în căminele îndepărtate s-au creat posturi de învățători și s-a asigurat transportul copiilor cu sprijinul sfaturilor populare.

Numărul elevilor cuprinși în învățămîntul mediu de cultură generală a crescut la peste 86.000, față de 29.000 cîr era în 1938, iar cursurile institutelor de învățămînt superior sînt frecventate de peste 60.000 de studenți, dintre care aproximativ 55% sînt fii de muncitori și țărani muncitori. În instituțiile de educație preșcolară, al căror număr trece de 6.400, sînt cuprinși aproape 275.000 de copii.

Dezvoltarea considerabilă a învățămîntului în patria noastră, ridicarea continuă a nivelului lui au pus în fața organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt sarcina de a-și lega tot mai mult, mai organic întreaga lor activitate de procesul de învățămînt. Învățătorii și profesorii au fost mobilizați să-și îmbunătățească permanent cunoștințele profesionale, Organele sindicale din învățămînt au desfășurat o largă acțiune educativă. Studierea marxism-leninismului de către învățătorii și profesori a constituit un element esențial în ridicarea calitativă a procesului de învățămînt. Mii de cadre didactice au studiat în ultimii ani, în cadrul cursurilor și cercurilor politice organizate de sindicat, operele clasice ale marxism-leninismului, ridicîndu-și în permanență nivelul politic și ideologic.

Sau îmbunătățit simțitor metodele de muncă ale organelor sindicale. Prezidiul Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Ministerul Învățămîntului au folosit cu bune rezultate metoda brigăzilor și ieșirilor comune pe teren. Aceasta a făcut ca și comitetele sindicale regionale și raionale, în colaborare cu secțiile de învățămînt, să întreprindă acțiuni concrete pentru ridicarea calitativă a procesului de învățămînt. În raionul Orăștie, de pildă, încă din luna martie a.c. s-au organizat consfătuiri cu dirigenții în

vederea sprijinirii sistematice a elevilor pe întreaga perioadă a începerii anului școlar. Organizațiile sindicale de bază au îndrumat îndeaproape de pedagogii în vederea ajutorării elevilor și studenților rămași în urma la învățătura. Consfătuirile au devenit pentru cadrele didactice un mijloc eficace de sprijinire a elevilor și studenților, iar consfătuirile de producție organizate din ce în ce mai metodic contribuie la popularizarea celor mai bune metode educative și de instruire, combinînd totodată practicile învechite, nestîințite care se mai manifestă în munca unor educatori. Temele și formele consfătuirilor de producție sînt diferite și legate de specificul școlii și de perioada în care se țîn. În regiuni ca Pitești, Baia Mare etc. s-au organizat consfătuiri de producție și pe plan regional, popularizîndu-se apoi rezultatele.

Metodele de predare a cunoștințelor s-au îmbunătățit simțitor. Verificarea cunoștințelor elevilor se face cu mai multă pricepere și răspundere. Activitatea învățătoarelor Maria Piciu din comuna Sada, regiunea Cluj, Maria Popescu, membră în comitetul sindical raional Bacău și a multor alor pedagogi fruntași, care prin pregătirea conștiințoasă și sistematică a lecțiilor lor obțin rezultate deosebit de bune, constituie o pildă care trebuie să fie urmată de toate cadrele didactice.

Cu satisfacție constatăm că nivelul de cunoștințe al elevilor s-a ridicat în anul școlar 1954-1955, procentul de promovaiți a crescut față de anul școlar 1953-1954 la clasele I-IV cu 0,8%, la clasele V-VII cu 0,4%, la clasele VIII-X cu 5,4%, iar la școlile pedagogice cu 8,2%. Cel mai mare procent de promovaiți s-a înregistrat în orașul București, regiunile Pitești, Oradea și Craiova.

Pentru dezvoltarea unui învățămînt realist științific, organizațiile sindicale de bază urmăresc felul cum se realizează legătura cunoștințelor teoretice de practică prin folosirea unui bogat material didactic, a excursiilor științifice, experiențelor pe loturile individuale, prin organizarea practicii în producție etc.

Un număr din ce în ce mai mare de învățători și profesori sînt antrenați de către organele sindicale în munca de popularizare a metodelor agro-hortico-industriale în rîndurile țărănilor muncitori.

Cu toate acestea, în activitatea școlilor și institutelor noastre, se manifestă încă lipsuri de care se fac răspundătoare și organele noastre sindicale. Faptul că nu peste tot s-a reușit să se realizeze școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară, că mai există încă elevi și studenți care nu frecventează cu regularitate cursurile, că se manifestă încă acte de indisciplină de dezinteres față de învățătura etc., dovedesc că avem organizații sindicale de bază în a căror activitate există lipsuri serioase. Datorită muncii sale a unor comitete sindicale regionale și raionale, unele organizații de bază sindicale desfășoară o activitate formală, birocratică, nelegată de procesul de învățămînt, de nevoile și aspirațiile cadrelor didactice.

Ridicarea conținutului activității organelor noastre sindicale nu poate fi realizată decît în măsura în care acestea vor ști să-și întărească legătura cu masele muncitorilor din învățămînt. Este cunoscut faptul că în întărirea le-

O insuflețită muncă în școală

Muncitorii din învățămînt de la școala medie din orașul Sebeș, regiunea Hunedoara, au început anul școlar insuflețiti de dorința de a folosi cele mai bune metode în munca de instruire și educare a elevilor. Astfel, printre principalele probleme discutate de ei în cadrul primului consiliu pedagogic finit în acest an școlar au fost și acestea care priveau îmbunătățirea muncii metodice în școală, predarea diferitelor obiecte etc. Cu acest prilej ei au hotărîră să acorde o mai mare atenție colului pedagogic, să îmbogățească materialul didactic cu cele mai bune planuri calendaristice și planuri de lecții, cu referate, recenzii etc. Problema confecționării și folosirii cu pricepere a materialului didactic va sta, de asemenea, în centrul atenției lor.

În urma propunerii făcute de către comitetul de instituție de pe lângă școală, cadrele didactice au hotărîră ca în cinstea celui de al IV-lea Congres al S.M.I. să organizeze un cabinet pedagogic pentru părinți. La acest cabinet ei vor organiza consultații, convorbiri, referate și conferințe ținute de cele mai bune cadre didactice, care vor da indicații concrete părinților asupra felului cum trebuie să-și educă copiii. Colectivul școlii a mai luat inițiativa ca anul acesta, spre deosebire de anii trecuți, tematica ședințelor consiliilor pedagogice să cuprindă probleme legate de ridicarea calității muncii metodice în școală. Mobilizați de comitetul sindical pedagogic școlii vor organiza anul acesta un larg schimb de experiență prin lecții deschise, asistențe, consfătuiri de producție etc.

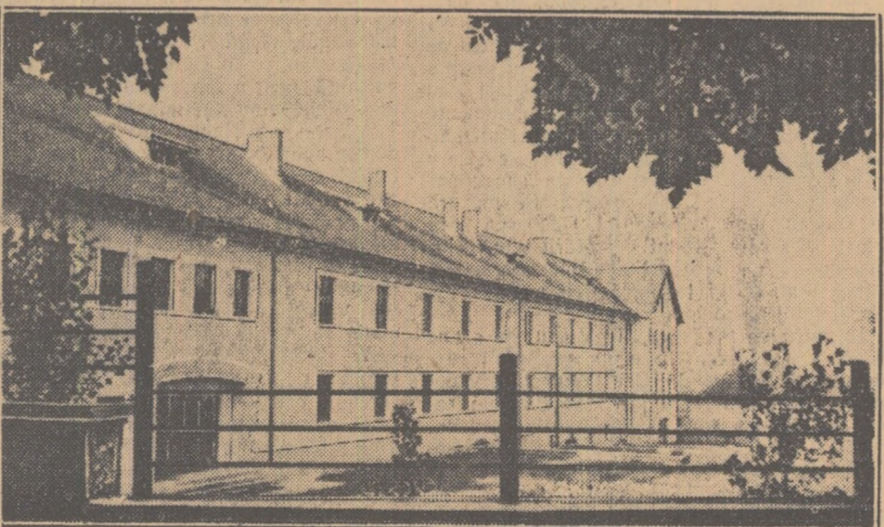
Cadrelor didactice și conducerea școlii vor analiza cu mai multă răspundere calitatea lecțiilor predate în școală, valoarea pedagogică a metodelor și procedurilor folosite.

Perfecționîndu-și necontenit măiestria lor pedagogică, cadrele didactice de la școala medie din orașul Sebeș sînt hotărîți să muncească mereu mai bine în școală, pentru a da patriei cadre de nădejde cu un înalt nivel de cunoștințe.

Inițiativă frumoasă

Importanța celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt s-a făcut simțită și în rîndurile sportivilor. Ei au luat o inițiativă frumoasă prin care să întîmpine acest congres. Astfel, începînd din ziua de 13 septembrie, Consiliul sportiv orașenesc-București „Știința” va organiza o competiție de volei și baschet, băieții și fete, și una de fotbal ce se vor disputa între echipele „Știința”.

Iubitorii de sport pot urmări competiția de volei și baschet pe terenul din strada Vasile Pirvan iar competiția de fotbal pe terenurile de la Baza Tei și Școala de ucenici Nr. 15 Enerגיע.

FOTOCRONICA „Gazetei învățămîntului”

LA ȘCOALA PROFESIONALĂ VITICOLĂ DIN MINTI, REGIUNEA ARAD.

Elevii școlii profesionale viticole din Minti, regiunea Arad, se pregătesc pentru a contribui la creșterea producției viticole a țării. În fotocronica noastră: un grup de elevi ai școlii (sus); câlărirea spațioasă a școlii profesionale viticole (jos, stînga); a început colului pe terenul școlii (jos, dreapta).

Linia experienței școlii sovietice

Primele zile de școală

Incepând anul școlar în Uniunea Sovietică este o sărbătoare a întregului popor. În prima zi de școală pe străzile orașelor și satelor puteai întâlni pașind vesel băieți și fete îmbrăcați cu uniformele școlare, cu buchete de flori pe care le duceau în dar școlii, învățătorilor și profesorilor.

În localitățile de școli luminoase și spațioase copiii au fost întâmpinați de către pedagogii care, de asemenea, s-au odihnit bine și și-au întărit sănătatea în sanatoriile și case de odihnă.

Micii locuitori ai străzii Trifonovskaia din Moscova și-au început anul școlar în noua școală nr. 233. Într-un răstimp scurt, alături de parcul de copii rațional, a răsărit acest local de școală cu cinci etaje. Noua școală are săli de clasă mari și luminoase, coridoare foarte largi, cabinete de fizică, chimie și biologie minunat utilitate, o cameră pentru pionieri, o sală uriasă pentru festivități și pentru cultură fizică. Copiii au la dispoziție o bibliotecă cu un mare număr de cărți, o sală de mese confortabilă cu bufet, un cabinet medical.

Două camere mari sunt rezervate pentru învățământul practic. Aici sunt instalate un strung și o freză, o masă de țesătură, o mânghină, un dulap în care se păstrează sculele. Tot acest utilaj școlar l-a primit în dar de la muncitorii Autobazei nr. 2 care o patronază. Tot ei instalează la școală un cabinet auto, în care scop au și adus un automobil demontat și piesele principale de motocicletă.

Tata are nevoie de oameni cu multă știință de carte și pregătire din punct de vedere tehnic, de aceea școala în acest an se va strădui cu mai multă perseverență să lege învățământul de practică. S-au primit noile planuri și programe de învățământ elaborate în conformitate cu sarcinile învățământului politehnic. În clasele a opta, a noua și a zecea, se introduc lucrări practice speciale, privitoare la studiul mașinilor, lucrări de electrotehnică și agricultură. Școlarii vor fi obligați să studieze construcția celor mai răspândite mașini și mașinulete, minuteria și îngrijirea lor, să execute lucrări simple de montaj, electrotehnică și radiotehnică. Întreprinderea care patronază școala îi pune la dispoziție în acest scop specialiști — ingineri și maeștri.

Școala nr. 233 are o mare parcelă de experiență. Profesora de biologie Zinaida Sinițina, încă cu câteva zile înainte de începerea cursurilor, în grădina de elevi tineri naturalști reînțori de la odihnă, a parcelat cu ei grădina și a răsădit flori de toamnă. O mare parte din parcela școlară va fi ocupată de livadă. Elevii vor sădi aici pomi fructiferi. Pe parcelă ei vor cultiva și plante agricole, vor face experiențe.

La școală se creează, de asemenea, un colț al naturii vii, unde vor trăi porumbei, iepurii de casă, o broască țestoasă, un arici, un pui de corb, o vulpe. În una din săli a fost amenajat un mare acvariu. Copiii vor îngriji viețuitoarele din acest colț și își vor nota observațiile și constatarea.

Chiar în primele zile de școală au început înscrierile în diferite cursuri. Tinerii

geografi în viitorul cel mai apropiat vor pași la construirea unui teren geografic, tinerii radiofoniști vor începe instalarea punctului de radioficare școlară, iar elevii sportivi au și amenajat terenul de sport.

În una din clasele I-a și-a început pentru prima oară activitatea pedagogică tânără învățătoarea Lilia Kononova, care a absolvit în primăvară acestuia an Institutul pedagogic.

— „Sînt foarte fericită — a spus ea — că lucrez într-o școală nouă și am elevi așa de ascultători. Înainte de toate vreau să-l învăț să-și iubească școala, să-și îngrijească, să fie sinceri, curajoși, cinștiți și cu dragoste de muncă”.

Kononova a făcut cunoștință cu elevii săi încă înainte de începerea noului an școlar; pe mulți dintre ei i-a vizitat acasă. Pe fiul de strungar Serioja Salankin, băiat serios și liniștit, care cunoaște de acasă literele și cifrele, învățătoarea l-a sălășuit alături de fiul de inginer Volodea Kolosov, un băiat sburdalnic, vioi și neastîmpărat, pentru că Serioja să-și influențeze în bine vecinul.

În afară de Lilia Kononova, la școală mai sînt cîțiva învățători tineri. În însușirea maeștrilor ei sînt ajutați de către pedagogii cu experiență.

De peste un sfert de secol lucrează ca învățătoare la clasele elementare Ecaterina Belcova. De mulți ani ea nu are în clasă nici un elev rămas în urmă. Ea predă lecțiile în mod interesant folosind pe larg materialul didactic, confecționat în mare parte de ea. La lecții insistă în dese rânduri învățătorii tineri. Una dintre primele lecții ale Ecaterinei Belcova a fost o lecție de lucru manual. Ea a adus în clasă câteva cutii de plastilină și a arătat cum trebuie folosit acest material. Copiii s-au apucat cu multă dragoste să modeleze diferite figuri simple. Învățătoarea l-a rugat ca pentru lecția următoare să aducă de acasă foarfeci pentru a învăța cum se decupează din hîrtie și carton.

În clasa a VII-a în acest timp elevii scriau o compunere cu tema: „Cum am petrecut vacanța de vară”. Copiii retrăiau în gînd zilele călduroase de vară, excursiile pionierești, vedeau lanurile de seacă înaltă, potecile abrupte de munte, pașiiștele din pădure cu focurile de tabără, întinsul albastru fără sfîrșit al mării... Fiecare scria despre ceea ce a văzut, a cunoscut, a trăit. Și ce bogăție de impresii cuprindeau aceste compoziții!

Directorul școlii Alexandr Kirsanov și-a început cel de al douăzeci și optulea an de muncă pedagogică. Întîmpinîndu-și la 1 septembrie elevii în pragul școlii, el le-a spus cu emoție în glas:

— Dragii copii, noua și minunata noastră școală este încă o dovadă în plus a grijii pe care ne-o poartă Patria. Să răspundem la această grijă prin seriositatea și succesele la învățătură.

Și iată că acum, după câteva zile de școală, aruncîndu-și ochii prin cataloage, directorul se bucură de notele bune obținute de elevi. Colectivul pedagogic bine încheiat promite o muncă serioasă și plină de succes în noul an școlar.

E. CERNIȘOVA

In clasa I-a a școlii nr. 144 din raionul Leningrad al capitalei Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Școli din U.R.S.S.

Pictorii din Viazma

Lida Iacovleva, elevă din clasa a IX-a a școlii pentru tineret mun-treș, a început să deseneze în ulei numai cu o lună în urmă. În prezent ea pictează toțiș compoziții și tablouri. Cercul de pictură în care activează Lida este condus de profesorul Serghei Vladimirovici Juravlev de la școala medie nr. 1 din Viazma. În cercul care a fost organizat cu trei ani în urmă activează 25 de băieți și fete, elevi ai școlilor din oraș, muncitori, funcționari. Ei pictează tablouri închinăte vitejii satului.

Iată tabloul elevului din clasa a X-a a școlii pentru tineret muncitor Ivan Ducevceva, intitulat „Drumul prin pădure”. El impresionează ochii prin profunzimea peisajului, prin profunzimea perspectivei.

Un alt pictor, Valeri Ivanov, elev din clasa a X-a a școlii medii nr. 1, în tabloul intitulat „În repaus” reprezintă odihna oamenilor muncii de la țară.

Atrag atenția în mod deosebit lucrările elevului Nicolai Privalov, executate în creion. El zugrăvește cu multă limpezime și căldură peisajul din viața satului.

Multe studii interesante are și tînărul pictor Eduard Ivanov. Cercul de pictură a ocupat al doilea loc la expoziția regională de artă plastică și aplicată, organizată la Smolensk. De un mare succes s-au bucurat tablourile lui Serghei Vladimirovici Juravlev, intitulat „Liliacul”, „Jazul”, „La strînsul recoltei”. El a fost distins cu premiul I.

Unii dintre membrii cercului studiază în școli speciale de pictură din țară.

Jubileul uneia dintre cele mai bătrîne profesoare

Oamenii muncii din orașul Tobolsc au sărbătorit aniversarea a 60 de ani de activitate pedagogică a profesoarei emerite a școlii R.S.F.S.R., Alexandra Ivanovna Xenofontova.

În ultimii ani A. I. Xenofontova predă la școala pedagogică. O harnică activistă socială, ea este membră a sovietului orașenesc și membră a Societății pentru răspîndirea cunoștințelor politice și științifice.

În cadrul sărbătoririi ea a fost salutată de președintele sovietului orașenesc, tov. Egorov, precum și de către cei mai bătrîni pedagogi din oraș. De asemenea a primit telegrame de felicitare din partea CC al Sindicatului Muncitorilor din învățămînt, din partea comitetului regional al sindicatului, din partea secției de învățămînt regionale și a altor organizații.

Inițiativa unei mașini și tractoare

Directorul stațiunii de mașini și tractoare, tov. Cobozev, a avut o bună inițiativă. Îndată ce a aflat că în baza unei dispoziții a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. întreprinderile pot să dea școlilor în mod gratuit mașini, unelte și alt utilaj necesar în producție, el s-a sfătuit cu specialiștii și muncitorii din S.M.T. pentru a stabili ceea ce ar putea pune ei la dispoziția școlilor.

Zilele acestea la direcția S.M.T. reprezentanții școlilor medii din satele Calinova și Severnoe, în prezența reprezentanților organizațiilor de partid și sindicale, au semnat un proces-verbal de primire-predare. Fiecare dintre școli a primit un tractor „Univerzal — unu”, un automobil, o cositoare mecanică, o combină „S-1”, un plug de tractor, o mașină de găurit și multe scule și unelte.

Dezvoltarea vorbirii elevilor

În procesul predării limbii ruse, trebuie să se acorde multă atenție îmbogățirii și lărgirii vocabularului elevilor: cu cît vocabularul copilului este mai bogat, cu atît vorbirea lui este mai precisă și mai corectă.

Eu încep munca pentru dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor chiar din clasa I-a, din primele zile de școală, cînd sînt corectez fiecare cuvînt pronunțat greșit de copii.

Putem asigura pronunțarea corectă a cuvintelor și expresiilor de către copii numai în cazul cînd înțelesul acestora le este limpede. De aici reiese că învățătorul are obligația să explice înțelesul fiecărui cuvînt sau al fiecărei expresii noi.

Iată ce mi s-a întîmplat la una din lecții: citeam fabula „Vulpea și strugurii”, fără să acord suficientă atenție explicării înțelesului cuvintelor. Recitind la lecția următoare fabula pe de rost, unul dintre elevi spunea: „Cumătra (pauză) Vulpea cea flămîndă s-a strecurat în grădină”. Eu i-am oprit, i-am cerut să recite corect. Băiatul a recitat la fel ca și înainte. L-a corectat unul din colegii lui — dar băiatul continua cu insistență să recite așa cum știa el, L-am întreb:

— Despre cine vrei să-mi povestești? — Despre cumătra și despre vulpe — răspunde el.

— Dar cine este cumătra? — O mătușă.

— Unde s-a dus ea? — Nu știu.

— Dar vulpea? — A intrat în grădină...

Am văzut atunci că băiatul n-a înțeles că vorba „cumătra” se referă la vulpe. Și cînd i-am explicat aceasta, el a recitat expresiv: „Cumătra Vulpea cea flămîndă s-a strecurat în grădină”.

În fiecare text literar citit în clasă eu caut să găsesc ideea principală pe care o scot în evidență. De pildă, ideea povestirii „Spre pol” este următoarea: nu există pîdieci pe care să nu le poată învinge aviatorii sovietici, atunci cînd își slujesc patria. În timpul citirii explicative a acestei povestiri am dezvoltat în fața elevilor forța și puterea Uniunii Sovietice, a aviației sovietice, le-am vorbit despre importanța descoperirii polului, despre greutățile pe care le-au învins cu acest prilej oamenii sovietici.

Copiii din clasele mici își însușesc greu unele texte literare. De exemplu, pentru elevii școlii elementare este foarte greu să înțeleagă starea artistului din povestirea „Rechinul” de Lev Tolstoi. Ei nu înțeleg de ce a căzut artistul după ce s-a tras cu tunul. Unul dintre elevi mi-a explicat aceasta în felul următor:

— Din cauza reculului el a fost lovit în umăr și a căzut.

— A fost lovit în față, pe care și-a acoperit-o cu mințile — a spus un alt elev.

În asemenea împrejurări elevii trebuie ajutați de către învățător. Acesta trebuie să le explice în mod plastic și concret că distanța dintre rechin și băiat era foarte mică și că exista primejdia ca artistul să-și omoare fiul. După această explicație, copiii vor înțelege de ce a căzut artistul.

Elevii nu vor înțelege nici situația căpitanului din povestirea „Săritura”, dacă nu-și vor putea reprezenta plastic înălțimea catargului și situația băiatului cățarat pe el. Unul dintre elevi a spus despre băiat:

— Pentru ce trebuia să sară? Mai bine ar fi coborît.

A trebuit să desenez pe tablă catargul și să mai citesc odată cuvintele, autorului despre pericolul care îl amenința pe băiat.

Desenul ajută la reprezentarea corectă a obiectului. Cu prilejul studierii unei povestiri despre balenă, le-am propus elevilor să deseneze o balenă după datele privitoare la dimensiunile ei: lungimea 30 m, dimensiunile capului — 10 m pe 4,50 m etc. Copiii au făcut calcule și au desenat „o balenă” pe ghiața lăzului, pe zăpadă proaspătă. Dimensiunile ei i-au uimit pe copii.

Eu acord multă atenție muncii de dezvoltare a vocabularului elevilor și cu prilejul citirii textelor cu conținut istoric. Elevii trebuie să cunoască diferiți termeni istorici ca de pildă: trib, arc, suiță, scut, secură, metereze, zale, drușină, stîndard, bastion, precum și denumirile actuale: escadrală, escadron, escadrală, atac, manevră etc.

Cînd elevii trebuie să reproducă texte mai grele, alcătuim un plan. Eu îi învăț pe copii încă din clasa a II-a să alcătuiască planuri.

Le recomand elevilor ca în compozițiile sau în expunerile lor să introducă cuvinte pe care nu le-au cunoscut pînă acum. Eu scriu pe tablă, le explic sensul și arăt cum pot fi întrebunțate.

Elevii din clasa I-a, chiar după ce au învățat să citească, nu înțeleg ușor conținutul celor citite. Ei nu pot găsi îndată pe eroul povestirii; rețin mai bine evenimentele, dar nu dau atenție descrierii naturii. De pildă, cu prilejul citirii povestirii „Cărbușul”, elevii din clasa I-a au înțeles bine cum se dezvoltă cărbușul, ce pagube aduce el, cum trebuie distrus. Reproducînd povestirea, ei au omis însă cuvintele despre trezirea la viață a naturii. În aceste cazuri eu întocmesc un plan al reproducerii și, dacă avem timp, le recomand copiilor să facă schițe.

Chiar după ce învață să citească corect și curent, copiii nu părănind întotdeauna sensul celor citite. Aceasta se întîmplă din cauză că ei încă nu știu să se sustragă de la procesul tehnic al citirii și să urmărească rezolvarea unei noi probleme — extragerea din text a sensului celor citite. De aceea trebuie să-i întrebăm de fiecare dată pe elevi ce au aflat din povestire, ce s-a întîmplat cu eroul despre care au citit, unde și cînd s-a petrecut aceasta; dacă sînt multumii de sfîrșitul povestirii, pe cine cămătesc, împotriva cui sînt indignați. Aceste întrebări trezesc interesul copiilor pentru conținutul celor citite.

Eu mă străduiesc, de asemenea, să trezesc interesul elevilor pentru lectură independentă. Procedez în felul următor: încep să citesc o povestire și o întrerup în momentul cel mai interesant, iar apoi le propun elevilor să citească ei singuri povestirea pînă la sfîrșit, acasă.

Înțelegerea de către elevi a celor citite este una din cele mai importante surse de lărgire și îmbogățire a vocabularului elevilor. De aceea trebuie să-i deprindem să pună întrebări în legătură cu fiecare cuvînt nou și necunoscut sau chiar despre o frază întregă înțînă în text.

Lupta pentru puritatea vorbirii elevilor trebuie desfășurată la toate lecțiile, pentru a putea dezvolta spiritul de observație al elevilor, dorința lor de a-și exprima corect ideile, atitudinea critică față de vorbirea lor proprie și a colegilor.

O. PROLOVA
Învățătoare la școala elementară din Pesocți

Cîteva precizări în legătură cu viața și activitatea lui A. I. Odobescu

A spus de curînd, în colecția „Clasicii romîni”, primul volum din „Opere” de A. I. Odobescu. Ediția respectivă cuprinde un interesant și documentar studiu introductiv intitulat „Alexandru Odobescu pasaportist și umanist”; semnat de acad. T. Vianu. Analizînd cu competență și în adîncime viața și drumul creator al scriitorului, acad. T. Vianu a izbutit să infățișeze laturile noi ale operei și personalității lui Odobescu.

Nu intenționăm să insistăm mai mult asupra marilor călătorii ale studiului introductiv. Am doar să completăm unele amănunțe și să lămurim cîteva date în legătură cu viața și activitatea lui Odobescu, în deosebi ca om al școlii (apte și date care în cadrul studiului respectiv nu și-au căpătat, în genere, toată precizia necesară).

După ce, acurtă vreme, a fost ministru al celor și instrucțiunii (de la 26 mai la 12 octombrie 1863), Odobescu a făcut parte din Consiliul general de instrucțiune publică, ca delegat al Consiliului de stat în 1865, la deschiderea primelor școli, a Consiliului general de instrucțiune publică, Odobescu prezintă un „Raport asupra organizației școlii de ar fi să se dea învățămîntului secundar în România”. Tînuind seama de nevoile pe care capitalismul în dezvoltare le impunea, Odobescu susține înfrîmțarea de școli cu caracter practic — școli profesionale, gimnazii de școlii secundare teoretice — gimnazii (numire propusă pentru liceele teoretice). Acest dezerat al lui Odobescu, arată just acad. T. Vianu, „va rămîne mereu actual, reapărînd în diferite proiecte de reformă a învățămîntului pînă în 1897, cînd primeste un început de realizare, în acord cu interesele capitalismului în dezvoltare”. Precizăm numai că *Logea asupra învățămîntului profesional* a fost sancționată în anul 1899, nu în 1897.

Legăturile lui Odobescu cu oamenii școlii, cu problemele școlare au continuat și după 1865. Astfel, la 4 decembrie 1870, A. I. Odobescu înainteză Ministerului Instrucțiunii Publice următoarea cerere:

„Sînt mai mulți ani de cînd mă ocup a aduna știință despre toate localitățile din țară, care, prin călări existente, sau prin

mulțumire a dirija publicarea *Chestionarului*, care face obiectul prezentei cereri, precum și a regula, clasifică și a strămăta pe harta țării noțiile cuprinse în răspunsurile care vor fi însoțite de pe la comuna și astfel a pregăti așa hartă care, odată terminată, se va putea publica, într-un *„Anuar”* național”. (Arh. Stat. București. Fond. Min. Inst. Pub. Anul 1870 — Dosar 125/5)

La această cerere, în care vibrează profund dragostea pentru patrie și pentru dezvoltarea științei naționale, A. I. Odobescu adăugă un „Chestionar sau Izvod de întrebări la care se cere a se da răspunsuri în privința vechilor aşezămînte, ce se află în deosebitele comune ale Romîniei”. Ministerul aprobă tipărirea chestionarului în 3.000 de exemplare, care sînt trimise învățătorilor în țară, spre completare. (Arh. Stat. București. Fond. Min. Inst. Pub. Anul 1871 Dosar 954/239).

Chestionarul n-a fost reprodus niciodată în vreo publicație. Credem că ar fi bine să fie retipărit astăzi, într-una din revistele de specialitate, atît pentru a se pune în lumină bogăția nuanțelor de termeni populari cu care nume Odobescu diferitele monumente arheologice, cît și pentru a se vedea melancolizată și seriozitatea științifică cu care a fost redactat. Răspunsurile la chestionar începînd în curînd să sosească. Pe măsură ce veneau, erau trimise lui Odobescu spre triere și studiu. Rodul cercetării primelor răspunsuri soșite, Odobescu l-a concretizat într-un raport, în legătură cu antichitățile din județul Dorohoi.

În introducerea acad. T. Vianu se spune că A. I. Odobescu, în urma cercetării răspunsurilor primite la Chestionarul arheologic, pe care l-a elaborat, a alcătuit un raport pe care l-a adresat Ministerului Instrucțiunii Publice, în iulie 1872. În realitate, Odobescu înainteză raportul său ministrului, în iunie 1871. Raportul respectiv — care se găsește la Arhivele Statului București, Anul 1871, Dosar 954/239 — purta următorul titlu: „Cercetări asupra vechilor aşezămînte din Romînia. Raporturi adresate Domnului Ministru secretar de stat la De-

partmentul Culeter și Instrucțiunii Publice de A. I. Odobescu, membru al Comitetului arheologic. Intitulat raport, Districtul Dorohoi. — Cu o schiță de hartă arheologică a districtului și cu două tabele fotografice, reprezentînd vasele descoperite la Coștești. — București, iunie 1871”. Raportul lui Odobescu a fost publicat în „Monitorul Oficial al Romîniei”, la 13/25 iulie 1871.

Invataminte dintr-o excursie

In vara aceasta, numerosi invatatori si profesori au participat la excursiile organizate de scoile, de sectiile de invatamint de comitetele sindicale, sau la excursii in grupuri mici independente. Aceste excursii au fost un izvor de multe invataminte pentru ei.

O excursie deosebit de interesanta si bogata in roade a fost aceea organizata de clubul Sindicatului muncitorilor din invatamint din Bucuresti in Delta Dunarii. La aceasta excursie au participat 72 de cadre didactice din diferite colturi ale tarii. Am fost unul dintre excursionisti.

Aspectul morfologic, ca si flora si fauna detel, despre a carei bogatie si varietate s-a dus de mult faima peste hotarele tarii, m-au interesat in mod deosebit.

In prima etapa a excursiei, am parcurs cu trenul distanta Bucuresti-Cernavoda-Braila. Pe acest parcurs mi-am facut multe insemnari privitoare la aspectul regiunii, felul culturilor, asezarile omesti, transporturile etc.

Dupa ce am strabatut partea de est a cmpiei Vlasia si partea de mijloc a Baraganului, am intrat de la Fetești in lunca Dunarii, care include in ea si Balta Lalomitei. Aceasta balta pe care am parcurs-o cu trenul peste poduri si diguri artificiale, nu este o balta, dupa cum arata numele, ci o lunca sau o cmpie aluviala inundabila, in forma de insula.

In afara de lacuri de foarte marime, am vazut in cursul ei stufarisuri, arbori de esenta moale si chiar lacuri de aratura, pe care le lucreaza oamenii din satele asezate pe bratele Borcea si Dunarea Veche. Am fost informati ca in ultimul timp si cultura orezului a dat aici rezultate bune.

Drumul cu vaporul de la Cernavoda la Braila s-a facut pe Dunarea Veche si apoi, dupa unirea ei cu Borcea, s-a continuat pe Dunarea noua, sau cum i se mai spune, bratul Cremenea (bratul dinspre Munteni).

De-a lungul malului stng al Dunarii se intinde nesfarsita balta a lalomitei, iar de-a lungul malului sau drept, malul dobrogean, apare in mod sporadic si in mici intinderi lunca. Malul este aici in general inalt, peste care se vad cocotetele unele asezari omesti, in frunte cu Hirsova; aici comunica cu Dunarea prin vai mai mult sau mai putin largi in sechele lor se desfasoara o activitate vie. Zeci si sute de carute pline de saci cu grta asteapta rindul pentru descarcarea noii recolte in silepuri ancorate aici.

Carierile de calcar, destul de numeroase, unele din ele fiind deschise de curind, fac parte din tabloul malului dobrogean al Dunarii. Piatra de aici este transportata pe Dunare cu silepuri si ajunge in cele din urma in mina constructorilor noilor drumuri.

Ne-am oprit cu vaporul in dreptul cltorva sate aflate unele mai aproape, altele mai departe de Dunare. Am vazut aici cum vatra satului Gura Girlii este mincalt adinc de Dunare, asa cum s-a intimplat si cu satul Lateni de pe malul Borcei. Se spune ca acum o suta si ceva ani, Borcea era asa de mica incat se putea trece cu piciorul. Incearea vetrelor celor doua sate este o dovada ca, in partea de rasarit, Cmpia Romina sufera o miscare lenta de scufundare; la aceasta miscare, desigur contribuie mult si iocul aluvionilor.

La Braila, oras asezat pe terasa inferioara a Dunarii, am vizitat cherhanaua si unele intreprinderi industriale printre care uzinele „Progresul”, care fabrica uzile industriale complexe; aici se produce pentru prima data in tara noastra excavatoare, scoperi, buldozere, conasoare si alte uzile pentru santierle de constructii. Tot din uzinele „Progresul” ies prasitoare pentru agricultura. Am vizitat apoi Lacul Sarat, aflat la 7 km de oras.

A doua etapa a excursiei a constituit-o calatoriya cu un remorcher pe distanta Braila-Macin-Turcoaia. Pe ambele maluri ale bratului Macin, pe o distanta de aproape 36 km (de la Braila la Turcoaia) se pot vedea stufarisuri. Deocamdata stuful este intrebuintat ca material de constructie. El va fi folosit in viitor ca un bun combustibil pentru micro-centralele electrice.

ca director al scoii normale superioare intr-o octombrie 1891 si 22 noiembrie 1894, cind, dezagat de intrigile unor profesori universitari care nu vedeau cu ochi buni activitatea lui pedagogica — isi da demisia. Reproducem integral textul demisiei, care dezvaluie elemente interesante pentru conturarea personalitatii scriitorului si a moravurilor epocii: „Obosit si amarit peste masura de purarea necunoscatore si semeata a unui parti din elevii scoalei normale superioare din Diviziunea stiintei, care eri mai sau mai decalat in fata ei eu ueping si trebuie sa asculte numai de proesorii lor de la Facultate si, de aceea, sa arate in tot chipul numai nemulumiri pentru orice dispozitie luata de mine in scoala ce mi s-a incredintat, vin sa va rog a ma descara de sa cind de Director al acestei scoale, deoarece e acum in vederea pentru mine ca... nedescipula e propagata printre interni si spijin (a), precum rezultat chiar din spuselor lor, de unii profesori universitari, cu care demnitatea mea de director al scoalei normale superioare nu mi permite sa ma pun a lupta, iund drept contingent pe inși elevii dati sub ngrijirea mea... (Arh. Stat. București. Fond. Min. Instr. Pub. Anul 1894. Dosar 205).

In timpul cind a fost director al scoii normale superioare, pentru prima oara in diz. Odobescu a invatamintului nostru. Odobescu a introdus ore de practica pedagogica in scoile de aplicatie pentru viitorii profesori si asa chiar de la numirea sa la conducerea scoii. In octombrie 1891, Odobescu ceruse Ministerului ca la liceul „Matei Basarab” sa aprobe in mod permanent... o clasa de aplicatie pentru elevii normalisti din anul al IV-lea... (Arhivele Statului — Buc. Fond. Min. Instr. Pub. Anul 1891. Dosar nr. 277).

Deoarece s-a plecat de la date eronate in legatura cu numirea lui Odobescu ca director al scoalei normale superioare, in introducerea acad. T. Vianu se strecoara si o alta inexactitate. „Revenind la catedrala si la directia scoalei normale superioare — se spune in introducerea — Odobescu se lupta mereu cu greutatele materiale. Acceptat, in aceasta situatie, sa dea lectii in institutul pentru cultura de invatamint al lui Anghel Demetrescu, liceul Sf. Gheorghe”. In realitate, Anghel Demetrescu fusese numit director al liceului Sf. Gheorghe, in 1889, iar Odobescu, din cauza greutatilor materiale, a acceptat sa dea lectii la aceste liceu anterior numirii sale ca director al scoalei normale superioare, si anume in anul 1890. (Vezi in acest sens scrisorile lui Odobescu catre Anghel Demetrescu, publicate in „Documente inedite cu privire la Odobescu” — „Jurnalul literar”, nr. 3, Anul 1948).

In 1892, pe cind Odobescu era director al scoii normale superioare, B. P. Hasdeu tine, la Ateneu, o conferinta intitulata „Noi in 1892”, in care, printre altele, isi exprima nemulumea in privitor la ceea ce se educa sanatos tinara generatie. In introducerea acad. T. Vianu se spune la pag. 76 ca, acestei conferinta a lui Hasdeu, „Odobescu ii replica in Familia, de la Oradea”. Faptele s nt puțin diferite. Ca raspuns la conferinta lui Hasdeu, Odobescu tine si e, o conferinta, la Ateneu, in ziua de 1/13 martie 1892, conferinta foarte interesanta, in care isi precizeaza ideile sale despre scoala si menirea ei, sustinand ca scoala trebuie sa descepe in linia tineretului, in primul rind „mareul simtamint al iubirii de patrie. Odobescu isi incepe conferinta exprimandu-si credinta in continua propasire a omenirii: „Dogma pacatului din nascere azi la noi nu mai are trecere; ea se loveste in crestet cu a noastra statornica credinta in nestavilita propasire a neamului omenesc”. Educatia are un rol de baza in formarea si dezvoltarea omului, deoarece „copilul, in cea mai trageata a lui virsta nu e nici bun, nici rau. El este ce voim si ce stim noi sa facem dintr-insul”. In opera educativa, scoala e factorul esential; in ea vede Odobescu „toata nadejdea” educarii tineretului. „Scoala e, spune Odobescu, trei lucruri tot de odata: o casa, o carte, un dascăl”. Localul si manualul scolar sint conditii secundare. Elementul esential e, neindoielnic, insa, invatatorul, „dascălul, omul cu mintea vie, desceptat si purura activa, omul pentru care cartea e numai un rasunet prielic al spuselor sale, pentru care casa scoalei e numai un adpost priemic al invatamintului lui”. Pentru ca sa-si indeplineasca misiunea sa importanta, invatatorul trebuie sa fie pregatit temeinic, deoarece meseria de dascăl e inalta si este neastijnful sa pretinzi ca „ea naste de sine in orice linie, menita de Pronie pentru dascăl”. De aici, concluzia ca e absolut necesar ca in scoile normale, viitorii invatatori sa fie temeinic pregatiti pentru a-si indeplini sarcinile.

Aceasta conferinta, intitulata „Un leac pentru copilaria noastra”, a aparut, in drept, in anul 1893, in revista Familia, indicatia o

Orasul Macin, construit in amfiteatru, este important pentru carierele sale de granit si de porfir. In port, conasoarele sparg blocuri mari de piatra, iar daltitorii formeaza piatra pentru pavaj. Am stat de vorba cu otiva daltitorii. Ei mi-au povestit cu insuselire despre viata lor care se lumineaza tot mai mult astazi prin grija statului nostru democrat, despre conditiile noi in care muncesc.

In Balta Brailiei, la citeva sute de metri de Dunare, se vede stinca de granit de la Blasova. Granitul de aici este exploatat si transportat pe sosea pina la mal. Aceasta stinca granitica mai veche decit Dunarea, a fost legata cindva de munții Dobrogei, construiti ca si stinca din aceeași roca.

Granitul de Turcoaia (albicios cu puncte negre) este adus in port de pe Jacob-deal cu funicularul de la circa 2 km departare. El se transporta usor si ieftin pe Dunare, ca si granitul de la Macin si de la alte cariere similare.

Ascensiunea pe Jacob-deal ne-a dat prilejul sa observam de la 402 m altitudine, nu numai Dunarea, cu frumoasele ei meandre, balta inundata si stinca de la Blasova, ci si munții Dobrogei cu culmi geroase, pietroase, lipsite de vegetatie arborescenta, despartite prin vai largi. Alaturi de acesti munți, care constituie pamintul cel mai vechi al tarii noastre, se intinde pamintul cel mai tinar si cel mai jos; lunca si Delta Dunarii.

Din voroar am vazut gura Siretului in apropierea Galatilor, gura Prutulului dupa Galati si cotul Pisciei. Am vazut frumoasa cladire a portului Isaceea, construita numai din porfir, roca ce se gaseste in cantitati mari prin aceste locuri.

La Ceatal am avut prilejul sa vedem cum Dunarea se desface in cele doua brate ale sale: Chilia si Sf. Gheorghe. Am pornit pe acesta din urma si dupa aproximativ 10 km de mers am ajuns la Tulcea.

Orasul Tulcea, construit in amfiteatru pe sapte dealuri granitice si porfirice, a devenit cel mai mare centru din tara pentru colectarea pestelui de apa dulce si de mare. Aici am vizitat printre altele: halele frigorifere aflate la un loc cu cherhanaua de peste, fabrica de conserve de peste, fabrica de conserve de legume si computori de fructe, intreprinderea „Stufitul” care prepara pasta si mucaua din stuful adus din delta, apoi intreprinderea „Salomitul”, care fabrica din stuf tabli pentru acoperirea locuintelor si pentru pereti, si Muzeul care arata intreaga faun a deltei.

Am parcurs bratul Sulina pina la Crisan, canalul Caraorman si, la inapoare, bratul vechi al Sulinei pina la Mila 23. Pufine sate se gasesc de-a lungul malurilor si pe grindurile cu paduri de stejar, dune de nisip fluviate si maritime. Locuri pentru pasunat si culturi. Am vizitat apoi centrul experimental Maluc pentru exploatarea stufului din delta, situat pe bratul stng al Sulinei.

Pe aici satele imorastiate pe distante apreciabile sint rare. In spatele caselor asezate cu fafada spre fluviu se vad balii, stufarisuri si salcii, iar pe linza case, mici suprafete cultivate cu porumb, arbori fructiferi (zizuti, piersici), bostanarii, vii. Casele sint acoperite numai cu stuf, iar gardurile sint construite din stuf sau din nuiele.

De la Crisan, am mers ore intregi pe canalul Caraorman Padurile de salcii intracand din loc in loc malurile canalului. Intr-un punct, dunele de nisip de pe grindul Caraorman inaintea pina la canal. Nisipul, foarte fin, bun pentru tencuieli, este transportat de aici la Tulcea, Braila si Galati.

Nu departe de marginea satului Caraorman am vazut nesfarsitele dune de nisip fin, dune care acum pe alocuri sint in curs de fixare prin plantatiuni de arbori.

La Inapoare am luat-o pe bratul vechi al Sulinei pina la Mila 23, azi puternica cherhana cu o populatie de 140 locuitori. Pentru a-si inalta cit de cit cortura, sau pentru a o mari puțin in spatele casei, in detrimentul stufului, oamenii de aici aduc cu barca pamint din balta.

Am vizitat si orasul Galati. Aici, in port, o vie activitate. Am vazut vapoare

sab diferite pavilioane, dar ceea ce mi-a atras atentia mai mult a fost multimea vapoarelor noi, construite recent in putericele noastre santiere navale. Vizitind Institutul de hidroamelioratii din Galati, in care se studiază indiguirile, irigatiile, canalizarile si conservarea solului, am aflat ca in urma studiilor asupra solului din regiune, s-a stabilit ca si aici se poate cultiva in bune conditii cartoful, desi pina acum regiunea Galati era una din regiunile in care nu se faceau culturi de cartofi.

Din excursia aceasta am venit cu carnetul de insemnari plin. Cunoastintele pe care le am acum despre lunca Dunarii si Delta, despre viata noua a oamenilor de pe aceste meleaguri, despre munca lor, despre elanul cu care dau patriei bogatiile locurilor pe care traiesc, trec acum cu fiecare noua lectie, in bagajul de cunoastinte al elevilor mei.

Prof. GH. TEODORESCU

60 de ani de la aparitia primului numar al „Gazetei Matematice”

Conf. univ. O. Sacter

La 15 septembrie anul acesta s-au implinit 60 de ani de la aparitia primului numar al „Gazetei Matematice”.

Pentru invatamintul matematic din patria noastra, pentru invatamintul tehnic si pentru toti cei care se ocupa de matematica si de aplicatiile ei, acest eveniment are o insemnata deosebita.

Revista „Gazeta Matematice” este una din cele mai vechi publicatii stiintifice romineti. Ea a aparut sub aceasta denumire timp de 54 de ani. In anii regimului nostru de democratie populara, denumirea ei largindu-se, a capatat denumirea de „Gazeta Matematice si Fizica” serie noua.

„Gazeta Matematice si Fizica” lupta impotriva idealismului in stiinta, face cunoscute cititorilor marile cercuiri ale stiintei si tehnicii sovietice, acorda ajutor cadrelor didactice prin materiale metodice si informative, menite sa ridice la un nivel din ce in ce mai inalt pregatirea profesionala a profesorilor de matematica si fizica.

„Gazeta Matematice” a aparut la 15 septembrie 1895 datorita initiativei unui grup de cinci ingineri tineri — Ion Ionescu, Vasile Cristescu, Victor Balaban, Mihail Roco si Ion Zottu — care se interesau de matematica si care constatau o slaba pregatire in acest domeniu a candidantilor la examenul de admitere in anul I al „Scolii de Poduri si Sosele” din Bucuresti. Initiatorii revistei au ajuns la concluzia ca una din cauzele nivelului de cunoastinte scazut al candidantilor era lipsa de interes pentru matematica si au considerat ca este necesar sa apara o publicatie care sa developeze gustul pentru matematica al tinerilor din scoile. Iniativa celor cinci ingineri s-a bucurat de sprijinul profesorului Gh. Titeica, al inginerului A. G. Ioachimescu si al altora. Desi initiatorii s-au lovit de lipsa de interes a organelor de stat burgeozo-mosieresti, nu s-au descurajat si prin sacrificii materiale au reusit sa scoata primul numar al „Gazetei Matematice”.

In introducerea ei arata ca scopul revistei este sa publice articole din domeniul matematicii, sa developeze gustul pentru studiul acestei stiinte si pentru cercetari originale. Un loc de seama este acordat rezolvarii de probleme, care constituie un mijloc insemnat pentru a atrage cit mai multi tineri in studiul matematicii. Conducatorii „Gazetei Matematice” s-au lovit in decursul anilor de numeroase greutati. Cotizatiile membrilor din consiliul redactiei se incasau greu in urma reducerii efectuate prin „curbele” aplicate la salarii de catre guvernele burgeozo-mosieresti. Unii redactori au cerut in anul 1904 inlocuirea aparitiei „Gazetei Matematice”. Numai datorita luptei neobosite, mai cu seama a lui Ion Ionescu, Gheorghe Titeica, A. G. Ioachimescu si Vasile Cristescu, revista a continuat sa apara, a reusit sa se faca cunoscuta in mase largi si sa devina o publicatie iubita de cititorii sai.

Conducatorii „Gazetei Matematice” s-au lovit in decursul anilor de numeroase greutati. Cotizatiile membrilor din consiliul redactiei se incasau greu in urma reducerii efectuate prin „curbele” aplicate la salarii de catre guvernele burgeozo-mosieresti. Unii redactori au cerut in anul 1904 inlocuirea aparitiei „Gazetei Matematice”. Numai datorita luptei neobosite, mai cu seama a lui Ion Ionescu, Gheorghe Titeica, A. G. Ioachimescu si Vasile Cristescu, revista a continuat sa apara, a reusit sa se faca cunoscuta in mase largi si sa devina o publicatie iubita de cititorii sai.

Conducatorii „Gazetei Matematice” s-au lovit in decursul anilor de numeroase greutati. Cotizatiile membrilor din consiliul redactiei se incasau greu in urma reducerii efectuate prin „curbele” aplicate la salarii de catre guvernele burgeozo-mosieresti. Unii redactori au cerut in anul 1904 inlocuirea aparitiei „Gazetei Matematice”. Numai datorita luptei neobosite, mai cu seama a lui Ion Ionescu, Gheorghe Titeica, A. G. Ioachimescu si Vasile Cristescu, revista a continuat sa apara, a reusit sa se faca cunoscuta in mase largi si sa devina o publicatie iubita de cititorii sai.

Conducatorii „Gazetei Matematice” s-au lovit in decursul anilor de numeroase greutati. Cotizatiile membrilor din consiliul redactiei se incasau greu in urma reducerii efectuate prin „curbele” aplicate la salarii de catre guvernele burgeozo-mosieresti. Unii redactori au cerut in anul 1904 inlocuirea aparitiei „Gazetei Matematice”. Numai datorita luptei neobosite, mai cu seama a lui Ion Ionescu, Gheorghe Titeica, A. G. Ioachimescu si Vasile Cristescu, revista a continuat sa apara, a reusit sa se faca cunoscuta in mase largi si sa devina o publicatie iubita de cititorii sai.

Conducatorii „Gazetei Matematice” s-au lovit in decursul anilor de numeroase greutati. Cotizatiile membrilor din consiliul redactiei se incasau greu in urma reducerii efectuate prin „curbele” aplicate la salarii de catre guvernele burgeozo-mosieresti. Unii redactori au cerut in anul 1904 inlocuirea aparitiei „Gazetei Matematice”. Numai datorita luptei neobosite, mai cu seama a lui Ion Ionescu, Gheorghe Titeica, A. G. Ioachimescu si Vasile Cristescu, revista a continuat sa apara, a reusit sa se faca cunoscuta in mase largi si sa devina o publicatie iubita de cititorii sai.

Conducatorii „Gazetei Matematice” s-au lovit in decursul anilor de numeroase greutati. Cotizatiile membrilor din consiliul redactiei se incasau greu in urma reducerii efectuate prin „curbele” aplicate la salarii de catre guvernele burgeozo-mosieresti. Unii redactori au cerut in anul 1904 inlocuirea aparitiei „Gazetei Matematice”. Numai datorita luptei neobosite, mai cu seama a lui Ion Ionescu, Gheorghe Titeica, A. G. Ioachimescu si Vasile Cristescu, revista a continuat sa apara, a reusit sa se faca cunoscuta in mase largi si sa devina o publicatie iubita de cititorii sai.

Conducatorii „Gazetei Matematice” s-au lovit in decursul anilor de numeroase greutati. Cotizatiile membrilor din consiliul redactiei se incasau greu in urma reducerii efectuate prin „curbele” aplicate la salarii de catre guvernele burgeozo-mosieresti. Unii redactori au cerut in anul 1904 inlocuirea aparitiei „Gazetei Matematice”. Numai datorita luptei neobosite, mai cu seama a lui Ion Ionescu, Gheorghe Titeica, A. G. Ioachimescu si Vasile Cristescu, revista a continuat sa apara, a reusit sa se faca cunoscuta in mase largi si sa devina o publicatie iubita de cititorii sai.

Concertul pedagogilor

Printre educatorii sint muzici iubitori de muzica. E si firesc. Muzica este un bun mijloc de educatie. Orchestra de muzica de camera a profesorilor si invatatorilor din Rimnicu Vilcea este bine cunoscuta in toata regiunea. Numeroasele ei concerte date pentru elevi si parinti au trezit dragostea pentru muzica a acestora. Orchestra a dat concerte si pentru oamenii muncii veniti la odihna in statiunile balneara Olanesti, Govora si Calimaniesti. Ansamblul orchestrei pedagogilor s-a bucurat de o unanimă apreciere. Bucatile compozitorilor clasici rasi, germani, italieni, francezi, ale compozitorului roman C. Porumbescu, precum si ale altor compozitori romini si sovietici au constituit repertoriul spectacolului prezentat in prag. Cu deschideri noi au fost innozate, cu acest prilej solisti ca Ocaivan Moraru, Traise Angela, Leaciu Moraru si Ion Ionescu au interpretat cu mult suflet bucati ale compozitorilor cunoscuti.

Prof. GH. TEODORESCU

DISCUTII

Activitatea practica-mijloc insemnat de consolidare a colectivului de elevi

Voi incerca in cele ce urmeaza sa expun unele observatii in legatura cu munca pe care am desfasurat-o in anul scolar trecut cu elevii clasei a VII-a, in vederea consolidarii colectivului de elevi. Aiti, in ceea ce priveste nivelul la invataura, cit si in ce priveste disciplina, clasa se prezenta multumitor. Dar in conditiile elevilor se manifestau unele tendinte nesantoase.

Elevii buni la invataura manifestau un individualism foarte accentuat. Pe ei nu-i interesa situatia la invataura a intregii clase. Se intreceau in a obtine note bune, dar aceasta intrecere nu era animata de spirit tovarasesc. Ea dadea nastere de multe ori la discutii licentioase intru elevi. Ba mai mult, unii dintre elevi incepuera sa manifeste nemulumiri chiar fata de profesori, cind nu obtineau nota maxima.

In aceiasi timp se manifestau dese abateri de la disciplina. Citiiva elevi cautau sa cistige simpatia clasei prin bufonerii ieftine.

Amindoua tendintele erau deopotrivă de periculoase. Am cautat sa lupt impotriva lor. Dupa ce am analizat situatia impreuna cu dirigintele clasei respective, am pornit pe calea discutiilor individuale cu elevii. Același lucru l-am facut si dirigintele clasei in cadrul orelor educative. Dupa puțin timp, aparent, manifestarile de indisciplina au inceput sa fie din ce in ce mai rare. Nu se realizase insa o unitate de initiativa, de vointa, de actiune, care sa duca la disciplina si sa intareasca colectivul de elevi. Desi elevii nu se manifestau gălagios, ei continuau sa fie egoisti, sa se dezintereze de situatia la invataura a celorlalti colegi.

Trebuia sa pornim pe alta cale. Discutiile au valoare, dar nu ca mijloc principal, ci ajutor. Am intocmit un plan de actiune esalonat in doua faze. Eram convins ca activitatea practica va lega cu adevarat colectivul, va apropia pe elevi si ii va uni in actiuni comune. Intr-adevar, in cadrul activitatilor elevii s-au ajutat reciproc. Prima activitate practica in care i-am antrenat a fost colectiionarea, din scindura, a unor ghivece de flori pentru infrumusetarea scoii. Aceasta problema a fost mai intii discutata cu un grup restris de elevi care manifestau multă initiativa, iar apoi cu intregul clasă. S-a sugerat elevilor ideea sa se intovarasca doi sau trei pentru colectiionarea unui ghiveci. Elevii clasei a VII-a si-au luat angajamentul sa colectiioneze zeci de ghiveci. Pentru aceasta au facut un caracter mai serios, s-au fixat si data cind urmau sa fie predate ghivecele. Trei colectivi au predat lucrarea cu intirziere. Totusi era un inceput bun.

I-am antrenat apoi pe elevi in actiunea de colectare a semintelor de cereale, legume, plante furajare etc. pentru intocmirea planurilor necesare predării stiintelor naturii. In aceasta munca spiritul de colaborare a inceput sa se manifeste din ce in ce mai mult.

Elevii clasei a VII-a au participat apoi la munca de gospodarie a scoii. Aceste actiuni cu caracter practic au facut posibilă colaborarea intru elevi si, prin aceasta, au contribuit la inchegarea colectivului.

Elevii nostri au trecut la alte initiative. Ei au dat ajutor elevilor scoii elementare din satul Iazu Nou pentru plantarea unui gard viu in jurul scoii, au constituit sub îndrumarea cadrelor didactice un ansamblu de gimnastica, au pregatit o piesa de teatru.

Odata cu dezvoltarea spiritului de colaborare tovarasesca in activitatile practice s-a realizat colaborarea in domeniul pregatirii temelor. Elevii fruntasi au inceput sa inverte impreuna cu cei ramasii in urma, ajutindu-i sa-si însuseasca cunostintele predate la orele de curs. Ajutorul tovarasesc s-a manifestat cu deosebită putere in perioada recapitulării finale si a examenului de absolvire, cind elevii au invatat pe grupe. La sfirsitul anului, clasa a VII-a nu a avut nici un repetent.

Am cautat sa relatez doar citeva fapte din munca pe care am desfasurat-o cu elevii clasei a VII-a si care au dus la consolidarea colectivului de elevi.

As vrea acum sa-mi spun parerea despre unul dintre articolele aparute in cadrul discutiiei deschise de „Gazeta Invatamintului” in legatura cu organizarea colectivului de elevi.

In articolul „Telul comun — mijloc de inchegare a colectivului de elevi”, semnat de tov. Al. Bunescu, profesor la scoala pedagogica din Cimpulung Muscel, se arata ca „activul clasei seiza cea mai mica abateri si simtea datoria s-o infiereze pe loc, uneori chiar in timpul lectiei...”. Faptul ca se seizeaza orice abateri din partea activului clasei este un lucru bun. Interventia activului clasei in timpul lectiilor n-o gasesc insa buna, deoarece lectia impune sobrietate. Interventia activului clasei in timpul lectiei mi se pare ca duce la stirbirea unitatii lectiei, la intreruperea firului ei si la diminuarea rolului conducator al profesorului.

GH. SIRETEANU
directorul scoii de 7 ani din comuna Sipote, raionul Iasi.

Pionierii in vizita la rafinaria

Strinsi in jurul muncitorului care-i calduzeste, pionierii scoii nr. 4 de baieti din Ploesti patrund in curtea Rafinarii nr. 1 — Baieti, opriti! striga calduza catre pionierii care se indreapta spre cladirea rafinarii. In fata lor se afla panoul de onoare, in jurul caruia se string cu toții. Printre fotografi, in centrul panoului, zaresc un chip asemănător al lui tovarasului care-i conduce.

Dumneavoastra semanați cu cel din poza, — i se adreseaza citiva. Un zimbet ii infloreste pe fete, ca si in fotografia de pe panou. De abia atunci observă cu toții decorațiile ce le are pe piept. Un elev continua sa citeasca oara ce e scris pe poza: „Tovarasul Pirolescu are 14 inovatii. E fruntas in intrecerea socialistă, e decorat...”

Privindu-l admirativ, copiii ii napadesc cu intrebari. Vor sa afle toate secretele muncii din locul pe care-l viziteaza.

Dupa ce trec de parcul rezervatoarelor, patrund intr-un loc zgomotos. — Dragi pionieri — incepe tovarasul Pirolescu, — ce vedeti voi aici sint cuptoarele tubulare, unde se face incalzirea fiteiului adus din parcul de rezervatoare.

Apropiindu-se de un captor cu pereți inalti de oțel, din care se auzu un uiet asurzitor, tovarasul Pirolescu trase clapa din fata ferestruicii ce da in interiorul captorului. Un spectacol dintr-un capat li se infatasa copilor. Inceptor vibrind puternic din cauza presiunii, aruncau flacari lungi, care raspundeau o lumina fiercica pe fondul rosicant al caramizilor refractare.

Explicatiile tinerilor le lamuresc complicatele procese ce se petrec in aceste instalatii. Rind pe rind, trec

dintr-o secte intr-alta a rafinarii. Intr-una din ele, doi pionieri sint pusti la incercare. — La sa-mi calculati voi greutatea fiecărui produs de aici — le spune tov. Pirolescu — a motorinei si a petrolului lampant.

Cei doi pionieri se inrosesc de emotie si iau in primire densimetru si vasul ce urmeaza sa fie umplut cu petrol sau motorind.

Daca s-or incurca? spune cu emotie un copil dintr-un grup de colegi, urmându-i cu grija. Spre bucuria tuturor, cei doi calculeaza cu precizie, si dau un raspuns bun. Ei primesc felicitarile tovarasului care le incredintase acest lucru.

Nu vreti sa va faceti rafinori? — ii intreaba surizind tovarasul Pirolescu. Rafinori care lucreaza in sectie isi arunca și ei privirea catre cei doi pionieri. Le surid prieteneste.

E frumoasa meseria. Numai ca pentru asta trebuie sa invatati serios... Multe au mai vazut elevii la rafinaria in dupa amiaza aceea: laborator, instalatia de oracare, de gazolina, atelierelor, cum se fabrica asfaltul si altele. Ultima parte a rafinarii pe care au vizitat-o a fost sectorul unde se incarca aragazul. Un furnicar de femei si barbati incarcau butelii, le controlau, apoi le expediau. Toata munca lor era facuta cu vitejie si rapiditate, incot vizitatorii crezura ca trec neobservati. O tovarasa cu fața numai zimbet ii opri.

Tineti pumnii cadus — zise ea — sa vă dau si vouă aragaz. Intinsera cu toții palmele. Aragazul

le fierbe in mina ca apa pe foc. In curind insa disparu, lasind in palme flori reci ca de ghiata.

V-a pacălit, copii — spuse tovarasul Pirolescu. Cind o sa invatati mai multa chimie veti afla ca aragazul este format din hidrocarburi gazeoase, provenite din distilarea fiteiului. Sub presiune mare, aceste hidrocarburi sint incalzite in butelii in stare lichida.

Cind iesira, soarele era spre asfințit. Timpul trecuse repede. La poartă ii astepta un autobuz cu remoră. — Pofiti sus, tovarasi pionieri, le spuse soferul.

Copiii urcau buluc. Ramasera jos, cu tovarasul Pirolescu, doar cei doi care facusera calculele in rafinaria.

Hai sus, „rafinorii!” li striga un pionier. „Rafinorii” traseră cu urechea. Nu era ură, numele. Si meseria era frumoasa. Merita sa se gindeasca la ea, cind își faceau planuri de viitor...

GEORGHE ANGELESCU

Pionierii sînt conduși spre succese mai mari la învățatură

O după amiază însoțită de septembrie. Copiii de la școala medie de fete nr. 9 din Cluj pornesc în pikuri zgomotoase către Palatul pionierilor. Sînt fetițe și băieți din clasele mixte ale școlii, cu fețele bronzate de soarele vacanței, nerăbdători să se vadă iar la cercurile de care s-au despărțit în timpul verii. Viorica Lungu, elevă în clasa a X-a și secretara comitetului U.T.M. pe școală, îi petrece din urmă cu o privire veselă și grîsulie în același timp.

Printre pionierii sînt mulți care au venit acum, după vacanță, de la alte școli. Pe de altă parte, vor intra în unitate numeroși copii care au împlinit de curînd nouă ani. Această însemnă că în munca de încheiere a colectivului în fiecare detasament se ridică sarcini noi, că va trebui să se reîmpartă sarcinile, să se pună la punct muncă și însemnată trebură. „Ei, o să le facem noi pe toate, dacă le luăm pe rînd și le organizăm cum să cadă — își spune Viorica Lungu, nerăbdătoare să chibzuiască la amănuntele noului plan de muncă al unității de pionieri. Înainte de toate, gîndeste ea, va trebui să perfecționăm metodele de care am folosit-o anul trecut, patronarea claselor mici de către cele mari”.

În adevăr, această metodă a dat rezultate foarte bune. Utemistele se mîndresc pe drept cuvînt cu succesele obținute pe această cale. Mulți dintre copiii claselor de care s-au ocupat erau, la începutul anului trecut, de ajuns de nepăsători față de carte și nedisciplinați. Au avut mulțisor de furcă cu ei, dar în ultimele două săptămîni au început să-și vadă strădanțiile răsplătite. Utemistei Eugenia Cusmir, acum elevă în clasa a X-a, îi place să povestească „cum a lucrat” anul trecut cu Mihai Cătețiu, dintr-o patra. Multe teme au stat ei alături, pregătindu-și temele la aceeași masă. Dacă n-ar fi fost Eugenia alături, Mihai și-ar fi lăsat de multe ori lecțiile baltă, cu să alege la joacă. De ea, însă, îi era rusine. De cite ori nu prîzecea ceva, de cite ori se împotmolea la vreun exercițiu de gramatică sau la vreo problemă, Eugenia îi ajuta, cu

două-trei cuvinte lămuritoare, să se descurce. Zi de zi, Mihai îi aducea din urmă pe colegii lui. Și unde pui că-i rămînea revist destul și pentru lectura cărților și timpelor pe care le împuternicea Eugenia și pentru filmele la care mergeau de multe ori împreună. La sfîrșitul anului, Mihai Cătețiu, cel amenințat pe primul pîtrar de repetențe, a trecut cu succes în clasa a V-a.

Luînd în grîia lor pe pionieri, utemistele au descoperit un lucru foarte interesant, de care au rămas la început surprinse: „patronarea” îi ajuta nu numai pe cei mici, ci și pe cele însele. Chiar Viorica Lungu, secretara comitetului U.T.M. pe școală, s-a convins, printr-o experiență directă, de acest fapt. Intr-o bună zi au venit la ea Mariașoara Mocușan și Carmen Surlașu, din clasa a VI-a, care se pregăteau pentru olimpiada tinerilor matematicieni. Rezolvaseră împreună multe probleme — dar una nu mergea de fel. Era o problemă cu mîrimi invers proporționale. „Arată-ne tu cum s-o scoatem la capăt” — au rugat-o ele pe Viorica. Aceasta a zîmbit cu o nuanță de superioritate și s-a apucat de treabă. Dar iată că se încurcă și ea. O ia de la capăt, recalculează totul — dar afurisița de problemă nu iese, și pace. „Frumos, să vadă pionierele că mă încurcă la o problemă pentru a VI-a” — gîndeste cu spaimă Viorica.

„Fetele, faceți prea mare gălăgie și voi prințica voastră nu mă pot concentra. Plecați și întoarceți-vă peste o jumătate de oră” — le spune ea. Și o cheamă repede pe Elena Măie, matematiciană vestită în școală. Împreună, au izbutit să dea mai repede de firul problemei și s-o rezolve. Asa a scăpat Viorica Lungu cu fața curată din această poveste — dar a tras și o învățatură bună: dacă vrei ca pionierii să aibă încredere în tine, dacă vrei să-i ajuti și să-i îndrumezi, trebuie să fii oricînd la înălțime, trebuie să știi carte, nu glumă, și să te porți ca un adevărat utemist.

Utemistele de la școala medie nr. 9 din Cluj au înțeles că, încredințînd Unității Tineretului Muncitor sarcina de cinste

de a se ocupa de activitatea și îndrumarea practică a organizațiilor de pionieri, partidul s-a bucurat pe utemisti, i-a scos în stare să îndeplinească această sarcină. Și ele vor să îndreptățesc încrederea care li se arată. De aceea, se străduiesc să ajute cât mai mult școala în munca de educare comunistă a pionierilor.

Utemistele — și în primul rînd instructorii de pionieri — se străduiesc să stimuleze creația copiilor, activitatea lor independentă. Asa s-a creat în școală „Panoul micilor scriitori”, unde pionierii talentați ca Tudorel Dobrescu, Mihaela Ene și alții „publică” cele mai bune lucrări ale lor. În fiecare detasament s-au organizat interesante adunări tematice care au contribuit mult la întărirea educației patriotice a copiilor.

În general, viața pionierilor și pionierei de la această școală este interesantă și bogată în conținut: ei învață, lucrează în cercuri, vizitează expoziții, participă la munca obștească, la adunări tematice și la ore de informare politică, se duc la teatru și la cinematografe, citesc, fac excursii, redactează gazete de perete, se joacă, discută cu aprindere tot felul de probleme care se ivesc în viața colectivului, se critică unii pe alții... și nu arareori se ceartă. Și toate acestea — chiar și certurile cotidiene — îi învață cum trebuie să trăiască și să muncească așa încît să devină oameni de ispravă, foșorii patriei și poporului muncitor.

De multe ori, instructorii de pionieri de la școala medie de fete nr. 9 au impresia că fac totul singure. Dar lingă ele se află marea învățătoare și profesoarele, care le îndrumă pas cu pas. Acestui fapt li se datorează în mare parte pricepterea cu care este organizată în școală viața pionierilor. Biroul organizației P.M.R. din școală a organizat în anul trecut adunări deschise. În cadrul cărora s-a discutat munca pedagogică pentru îndrumarea activității pionierilor. Aseori, comitetul U.T.M. pe școală și instructorii de pionieri au prezentat în fața biroului organizației de partid informări asupra muncii lor și au primit indicații concrete cu privire la împlințarea acestei munci.

Si conducerea școlii se preocupă îndeaproape de îndrumarea activității pionierilor. La sfîrșitul acestei luni va avea loc o ședință a consiliului pedagogic la care se va discuta noul plan de muncă al unității de pionieri și căile pe care trebuie să le folosească învățătoarele și profesorele pentru a contribui la cât mai buna îndeplinire a acestui plan. Ședința va ajuta mult tovarășii Boian, noua instructoră superioară de pionieri, să se familiarizeze cu problemele școlii, să cunoască colectivul în mijlocul căruia va lucra.

Cu toate că au obținut pînă acum rezultate bune în munca cu pionierii, cadrele didactice înțeleg că mai au mult de făcut în această privință. Ele își propun să desfășoare mai organizat munca de îndrumare pedagogică a instructorilor de pionieri. Dacă în trecut această îndrumare se realiza sporadic, oarecum la întâmplare, începînd din anul acesta ea va fi organizată mai sistematic, cu sprijinul comisiilor metodice ale școlii. În această direcție ar putea da un ajutor mai larg în special învățătoarele și dirigintele claselor V—VII, care lucrează nemijlocit cu pionierii. De exemplu, se pot organiza pentru instructorii de pionieri scurte convorbiri despre contribuția concretă pe care o pot aduce ele la formarea și încheierea colectivului de copii, la dezvoltarea dragostei pionierilor față de învățatură, la educarea acestora în spiritul disciplinei conștiente.

Acum, la începutul unui nou an școlar, strădania pionierilor, a utemistelor și a cadrelor didactice ale școlii se îndreaptă spre același tel: obținerea unor noi succese la învățatură și la disciplină. Munca lor plină de însuflețire, optimismul și încrederea lor în forțele proprii stau chează ca acest tel va fi atins.

IOANA ROMAN

Pentru întărirea legăturilor internaționale între pedagogi

Hotăriri ale Congresului Confederației Mondiale a Organizațiilor Profesioniștii Didactice

Recent a avut loc la Istanbul (Turcia) al IV-lea Congres al Confederației Mondiale a Organizațiilor Profesioniștii Didactice (W.C.O.T.P.). Această organizație a fost înființată în 1952 la Copenhaga și grupează în special organizații sindicale ale corpului didactic din țările Europei apusene și S.U.A.

De la înființarea sa și pînă la congresul recent, W.C.O.T.P.-ul s-a menținut pe poziții ostile față de Federația Internațională a Învățămîntului (F.I.S.E.), departamentul profesional al Federației Sindicale Mondiale, și a refuzat să facă parte din Comitetul de Înțelegere în cadrul căruia își duc activitatea comuna F.I.S.E., F.I.A.I. și F.I.P.E.S.O.

Deși secretariatul F.I.S.E. a făcut apel în repetate rînduri la conducătorii W.C.O.T.P. pentru refacerea unității mișcărilor sindicale a educatorilor din lumea întreagă, totuși aceștia au refuzat categoric, menținînd sciziunea în rîndurile cadrelor didactice, împotriva voinței marșelor de educatori, membri ai Confederației.

Cu prilejul celui de al IV-lea congres de la Istanbul, uniunea organizațiilor Confederației Mondiale a Organizațiilor Profesioniștii Didactice au fost siliți de opinia majorității membrilor organizației și de actuala situație internațională să adopte o hotărîre care prevede stabilirea de legături cu celelalte organizații internaționale ale corpului didactic. Astfel congresul a adoptat o rezoluție cu 140 voturi pentru, 88 contra și 19 abțineri. Conform principiilor acestei rezoluții, Confederația va stabili legături cu Comitetul de Înțelegere al Federației Internaționale de Personal Didactic. Acest comitet este format din trei federații internaționale: F.I.S.E. — Federația Internațională a Învățămîntului, F.I.P.E.S.O. — Federația Internațională a Profesorilor din Învățămîntul Secundar Oficial și F.I.A.I. — Federația Internațională a Asociațiilor de Învățători.

Hotărîrea Congresului de a stabili legături cu Comitetul de Înțelegere a fost primită cu o deosebită satisfacție de către participanții la congres.

„Se poate afirma — a declarat unul dintre membrii delegației franceze — că lucrările acestui congres constituie un pas important spre realizarea celei mai complete unități posibile a corpului didactic. Ele constituie un pas înainte către înțelegerea internațională”.

Delegațiile franceză și britanică și reprezentanții F.I.A.I. și F.I.P.E.S.O. au avut un rol determinant în adoptarea acestei rezoluții. Printre altele, congresul a mai hotărît să se intensifice lupta pentru îmbunătățirea situației economice și sociale a membrilor corpului didactic.

Pentru ca învățătorii și profesorii calificați să fie atrași de meseria lor și să rămîna la posturile încredințate, sala-

riile lor vor trebui să fie mărite. În pensii de bătrînețe și de boală vor trebui, de asemenea, să permită membrilor corpului didactic un standard de viață satisfăcător.

O altă rezoluție votată de Congres arată că este absolut necesar ca membrii corpului didactic să întreprindă legături strînse și permanente cu statul. Ei trebuie să aibă dreptul de a-și pune candidatură pentru orice funcție administrativă și pentru orice mandat politic. În încheierea lucrărilor, Congresul a ales pe M. E. Hamburger (Franța) ca vicepreședinte al Comitetului Executiv al Confederației Mondiale a Organizațiilor Profesioniștii Didactice.

De vorbă cu oaspeții patriei noastre

Răspunzînd invitației C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, în cursul lunii august a.c. și-au petrecut concediul de odihnă în țara noastră profesorul englez Max Morris și soția sa, precum și învățătorii austriaci Leo Brenner și Paula Rosner. Pe lingă programul de odihnă pe care l-au avut la munte și la mare, delegații străini au vizitat diferite întreprinderi, instituții sociale și culturale, instituții școlare de toate gradele. Ei au stat de vorbă cu învățătorii și profesorii de la noi, precum și cu tovarășii din cadrul Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, interesîndu-se îndeaproape de organizarea și dezvoltarea învățămîntului în Republica Populară Romînă.

Oaspeții au fost viu impresionați de realizările regimului de democrație populară. Iată ce a declarat la plecarea învățătoarea austriacă Paula Rosner: „Am citit mult despre Uniunea Sovietică și democrațiile populare, dar imaginația mea a fost prea săracă pentru a-mi putea închipui ce-am văzut aici; realizările obținute în R.P.R. în domeniul învățămîntului mi-au dat noi puteri de muncă pe care le voi folosi în lupta pentru obținerea de noi și însemnate realizări în patria mea”.

Despre ospitalitatea și sentimentele de prietenie cu care au fost primiți de colegii

lor din Republica Populară Romînă, profesorul Max Morris ne scrie: „Niciodată în viața nu m-am bucurat de atîta ospitalitate, prietenie și atenție deosebită, niciodată nu mi-a fost dat să văd o asemenea bună primire, ca aceea pe care ne-ați făcut-o voi toți, ca reprezentanți ai marii noastre organizații sindicale”.

Ținînd seama de recomandările făcute de către Comitetul de Înțelegere în cadrul sesiunii sale de la Moscova (august 1954) asupra dezvoltării schimburilor internaționale, ca ajutor al educatorilor în îndeplinirea sarcinilor lor profesionale, Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt din patria noastră va merge și în viitor pe linia intensificării legăturilor între cadrele noastre didactice și cele din alte țări, prin toate mijloacele posibile (schimb de delegații, corespondență, schimb de publicații, opere literare etc.).

Oamenii muncii din învățămîntul țării noastre sînt convinși că prin dezvoltarea schimburilor largi internaționale, organizațiile de cadre didactice vor contribui la înțelegerea mutuală a educatorilor — din diferite țări, independent de sistemele sociale, de rasă, de sex, de convingeri politice și religioase și vor favoriza întărirea legăturilor între educatori și popoarele din lumea întreagă.

Lucrări în grădina de legume

Desfășurîndu-și activitatea obștească, învățătorii și profesorii au datorat să aibă în această perioadă o mare atenție recoltării pălăgelelor roșii, ardeilor, vinetelor etc. Ei vor da, în același timp, îndrumări pentru ca recoltarea să fie în bune condiții. Cultivatorii trebuie să știe astfel că fructele plantelor legumicole care nu suportă bruma de toamnă, cum sînt ardeii, vinetele și pălăgelele roșii, trebuie recoltate, toate înainte de căderea primei brume. Cînd se prevede brumă se recoltă toate fructele, și cele coapte și cele necoapte. În cazul fructelor de pălăgele roșii, se aleg apoi fructele coapte și se dau în consum, iar din cele rămase, se aleg cele în pirgă de o parte și cele verzi de tot de altă parte. Cele în pirgă se aseză în polite, sau în cutii la lumină și la aer, unde în cîteva zile se coc. Fructele mici și prea verzi se vor întrebuința pentru murat, iar fructele mai mari și mai puțin verzi se vor supune unor metode prin care se pot coc mai ușor în mod artificial. Dacă sînt cantități mari, se aseză în răsădnie cu geamuri — unul pînă la două rînduri — și răsădnicul se acoperă cu rogozină. Ținute astfel 25—30 de zile, fructele se coc și pot fi consumate. În cazul că sînt cantități mici, se înveltesc fiecare fruct în ziar, apoi se aseză în încăperile întrecute din papă sau la temperatura de 10—12 grade și după 20—25 zile se coc și pot fi consumate.

Pentru a avea o cantitate cât mai mică de fructe necoapte în momentul cînd se prevede brumă, în luna septembrie se face cîrnatul pălăgelelor roșii, adică se îndepărtează virurile vegetative, grăbindu-se astfel cocerea fructelor.

După prima brumă începe recoltarea cartofilor de toamnă. Recoltarea trebuie făcută pe timp frumos, pentru a nu se scoate cartofii murdari de noroi. Recoltarea trebuie făcută cu multă atenție, cartofii nu trebuie loviți sau tăiați, căci astfel s-a păstrează mai greu.

Recoltarea fasolei pentru boabe uscate

se face periodic, pe măsură ce se usucă noi păstăi.

În această perioadă legumicultorul se îngrijeste să-și asigure semințele de castroave, dovleci, pălăgelele roșii, ardeii și vinete, care-i vor fi necesare în primăvara viitoare. În acest scop, vor fi alese cu grijă fructele din care se vor extrage semințele. Mai întîi trebuie să fie însă bine alese plantele de pe care se iau fructele. Acestea vor fi plantele cele mai viroase, cu recolta cantitativ și calitativă bună, astfel ca vitorele plantelor obținute din semințele extrase să moștenească însușiri care să asigure în anul viitor — în condițiile locale — producții cât mai mari.

Cadrele didactice vor da îndrumări și cu privire la lucrările ce trebuie făcute pe teren, după recoltare, pentru obținerea unor recolte bogate în anul următor. După ce s-au recoltat diferite culturi legumicole, terenurile trebuie imediat lucrate; peste 2—3 săptămîni, pe aceste terenuri se răsădesc îngrășămintele organice și minerale și se face arătura. Cercetările științifice și experiența practică vor aduce după ce s'obțin rezultate mai bune decât se răsădinesc la un hectar 10.000 kg bălegar de grajd amestecat cu 300—400 kg superfosfat, decît dacă s-ar răsădi la hectar 40.000 kg bălegar fără alte îngrășăminte minerale.

În vederea păstrării diferitelor legume în stare proaspătă pe timpul iernii, se pregătesc cu grijă lucrurile pentru păstrare. În acest scop, dacă nu s-au scos resturile de legume din sezonul trecut, se vor scoate imediat și se vor arde — în nici un caz nu se vor duce la platforma de gunoi, căci astfel se răsădinesc bolile. Se scoate apoi orice material lemnos demontabil, fo-

losit la păstrarea legumelor și se expune la soare; ulterior se dezinfectează.

Localul se aerisește, se curăță și se dezinfectează. Dezinfectarea se poate face arzînd praful de sul în încăperile închise ermetice, 48 ore (30—50 g praful sul. mc.), fie stropind cu soluție de formalină 1% (2,5 litri formal 40%, amestecat cu 100 litri apă). Se stropesc tavanul, pereții, lemniaria etc. Apoi, ca și în primul caz, se închid bine ușile și se lasă așa 48 de ore. După aceea se aerisește bine, pînă dispare mirosul de sulf sau de formalină. Se mai poate folosi soluție de sulfat de cupru (piatră vinată) de 2% — 200 g piatră vinată la 10 litri apă, sau var cloric 4% (400 g var cloric la 10 litri apă). Pentru a se înlătura răsădindirea bolilor cripto-zamice, nu se întrebutează nisipul de la un an la altul. Totuși, dacă nu sînt posibilități să se procure în fiecare an nisip, se poate folosi același nisip, numai după ce este dezinfectat. Dezinfectarea se face prin expunerea lui la soare. Se lăpătează de două ori pe săptămînă, astfel ca razele solare să pătrundă bine. Nisipul se poate dezinfecta cu soluție de formalină 1,25 — 3 litri formal 40%, la 100 litri apă. Se întrebutează 20—25 litri de soluție la 1 mc de nisip. Nisipul se udă cît mai uniform cu această soluție, se aseză apoi în grămezii, se acoperă cu pîrelate, saci uzți sau rogozini. După 2 zile grămezile de nisip se dezvolcesc, se întind într-un strat subțire și se lonătează pînă ce dispare complet mirosul.

Cu 1—2 săptămîni înainte de depozitarea legumelor, localul se văruiește.

Respectînd aceste indicații, cultivatorii de legume vor putea obține bune rezultate.

Ing. MIRCEA BALASA

Colțul ÎNVĂȚĂTORULUI

Material didactic pentru predarea aritmeticii

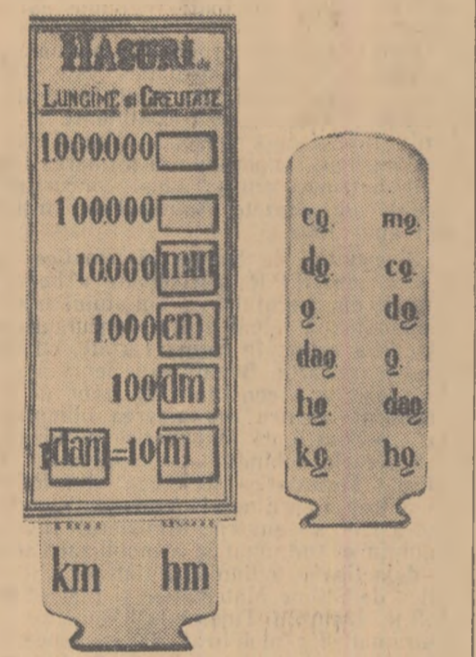
Pentru a-și îmbunătăți metoda de predare la capitolul „Măsuri de lungime”, învățătorul P. Popovici de la școala elementară nr. 119 din București a confecționat ca material didactic o planșă pe care a intitulat-o „Măsuri de lungime”.

Această planșă este confecționată din două cartoane. Primul carton are lungimea de 80 cm și lățimea de 35 cm și este cântărit în șapte cu o lîrmă mai rezistentă care este lipită numai la marginea de carton din față pe cele două laturi din părți și pe latura de sus. Partea de jos e liberă pentru a permite introducerea unui alt carton. Primul carton reprezintă fața planșei. În partea de sus se scrie „Măsuri de lungime”, iar jos, în partea stîngă a cartonului se face o tăietură dreptunghiulară cu dimensiunile 8x5 cm. În partea dreaptă a cartonului începînd de pe aceeași orizontală cu tăietura din stînga se fac șase tăieturi, de jos în sus, la distanțe egale între ele. Toate tăieturile au aceeași dimensiuni. În stînga fiecărei tăieturi, începînd cu cea din stînga și conținînd cu cele din dreapta, de jos în sus, se scriu numerele: 1, 10, 100, 1.000, 10.000, 100.000, 1.000.000.

Cartonul al doilea este puțin mai îngust decît primul. Pe acesta, în partea stîngă, jos, în locul care ar corespunde cu tăietura din stînga a primului carton se scrie unitatea de lungime km, și se continuă în sus cu subdiviziunile săi hm, dam, m, dm, cm, mm. În partea dreaptă, jos, de pe aceeași orizontală cu km se scrie hm, și se continuă în sus cu dam, m, dm, cm, mm. Scrierea se face în așa fel încît prin introducerea cartonului al doilea între cartonul prim și căptușeauă, să apară scris în fiecare tăietură a cartonului prim cîte o unitate de lungime.

Cartonul al doilea este micșat vertical cu mîna de către învățător sau de către elevi și se oprește atuncî cînd în tăietura din stînga apare unitatea de lungime de

care avem nevoie. Prin tăieturile din dreapta se văd atunci subdiviziunile unității de lungime din stînga, iar numerele fixe scrise pe primul carton indică raportul dintre unitatea de lungime și subdiviziunile săi.

O planșă asemănătoare poate fi folosită și pentru măsurile de greutate și de capacitate.

În experimentare, acest material a dovedit că este de un sprijin real în fixarea cunoștințelor în perioada recapitulării și sintetizării materiei.

Pentru această inovație tov. Popovici a fost recompensat cu 300 lei și a primit certificat de inovator.

Cronica evenimentelor externe

Un nou succes pe calea destinderii încordării internaționale

Tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R. F. Germane, care au avut loc la Moscova între 9 și 13 septembrie a.c., s-au încheiat cu succes. Comunicatul final dat publicității, precum și scrisorile lui N. A. Bulganin și K. Adenauer arată că s-a realizat un acord — fiindu-se seama că urmează să se obțină asentimentul guvernului federal și al Bundestagului, precum și al Președintelui Sovietului Suprem al U.R.S.S. — de a stabili relații diplomatice între cele două țări, de a institui în acest scop ambasade, respectiv la Bonn și Moscova, și de a face schimb de reprezentanți diplomatici cu rang de ambasadori extraordinari și plenipotențiar. Părțile au căzut de acord de asemenea ca într-un viitor apropiat să se ducă tratative între Uniunea Sovietică și R. F. Germană în problemele dezvoltării comerțului.

Vestea cu privire la încheierea cu succes a tratativelor de la Moscova a fost primită de opinia publică mondială cu o viață satisfăcătoare. Oamenii cinstiți, iubitori de pace, din toate colțurile pămîntului consideră rezultatele tratativelor de la Moscova drept un nou pas important pe calea spre slăbirea continuă a încordării internaționale.

Nu este pentru nimeni greu de înțeles marea însemnătate internațională a rezultatelor tratativelor de la Moscova. Stabilitatea de relații diplomatice între Uniunea Sovietică și R. F. Germană va servi dezvoltării înțelegerii reciproce și colaborării între cele două țări, în interesul păcii și securității în Europa.

Cu o deosebită satisfacție au luat cunoștință de rezolvarea cu succes a tratativelor de la Moscova popoarele sovietice și germane. Rezultatul pozitiv al acestor tratative reprezintă fundamental pe care se va întemeia în viitor colaborarea prietenească dintre cele două țări.

Istoria ne arată, prin marea forță a faptelor, că perioadele de vrajbă și lipsă de

relații au adus popoarele Unității Sovietice și Germaniei numai lipsuri și nenorociri. În același timp, istoria ne arată, tot atât de convingător, că întotdeauna cele două popoare au avut mult de folosit de pe urma relațiilor bune și a colaborării dintre ele.

Pentru poporul german rezultatul tratativelor are o deosebită însemnătate. Poporul german știe bine că poporul sovietic, în ciuda pierderilor și a grelelor distrugerii pe care le-a suferit în cel de al doilea război mondial, nu nutrește sentimente rele față de poporul german. Cu o parte a poporului german — Republica Democrată Germană — Uniunea Sovietică a stabilit, imediat după terminarea celui de al doilea război mondial, relații bune, prietenești, care se dezvoltă și se întăresc pe baza egalității în drepturi, a respectării reciproce a suveranității, a neamestecului în treburile interne. Acum, prin acordul realizat la tratativele de la Moscova, s-au pus bazele stabilirii unor relații bune și cealaltă parte a poporului german — cu R. F. Germană.

Poporul german este pe deplin convins că stabilirea și dezvoltarea unor relații normale între Uniunea Sovietică și R. F. Germană vor contribui la rezolvarea problemelor nereglementate, privitoare la înțelegerea Germaniei și vor trebui să ajute prin aceasta la soluționarea principalelor probleme naționale a poporului german — restabilirea unității unui stat democrat german.

Astăzi sosește la Moscova o delegație guvernamentală a R. D. Germane, în frunte cu primul ministru Otto Grotewohl. Tratativele dintre U.R.S.S. și R.D.G. vor duce la întărirea continuă a prieteniei

dintre popoarele sovietic și german, contribuind mai departe la rezolvarea problemelor care interesează cele două popoare.

Tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R.F.G., cu privire la stabilirea de relații diplomatice și comerciale între cele două țări, s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă. În cursul tratativelor s-a procedat la un schimb larg și deschis de păreri, ceea ce a contribuit într-o mare măsură la succesul tratativelor. Se știe că în multe privințe punctele de vedere ale părților nu-au coincis. Expunerea sinceră a permis însă celor două părți să-și cunoască mai bine pozițiile și să găsească pînă la urmă calea spre un acord.

Acordul realizat la Moscova constituie o nouă și puternică dovadă a înțelepciunii și justeții politicii externe a Unității Sovietice, politică de pace și colaborare internațională. Nu este pentru nimeni un secret că anumite cereri din occident nu s-au dat înfățișări de la a prezice în succesele tratativelor. Mai mult chiar, aceste cereri au căutat în timpul tratativelor să unească în felurite chipuri împotriva spiritului de colaborare internațională inaugurat la Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Viața a dovedit însă încăodată că și în politică, ca în orice alt domeniu, cei care se situează pe poziții necerale, cei care se pun de-a curmezisul mersului firesc înainte al omeniului nu vor obține decît înșușirea. Și, dimpotrivă, cine se situează pe o poziție realistă, cine privește în viitor, ținînd, bineînțeles, seama de experiența trecutului, acela merge pe un drum bun și obține succese.

Rezultatele tratativelor de la Moscova

au arătat odată mai mult că metoda tratativelor, metoda rezolvării pe cale pașnică a problemelor internaționale, metoda colaborării active, bazate pe dorința tuturor părților de a se ajunge la rezultate pozitive este singura metodă justă care poate fi utilizată cu succes în zilele noastre. Totodată, rezultatele tratativelor de la Moscova au arătat în mod clar că convins șior cit de lipsit de temei este falimentara relația de forță.

După cum se știe, conform Directivei șefilor guvernelor celor patru puteri, în cursul lunii octombrie se vor desfășura la Geneva lucrările Conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței. Această conferință este menită să dezvolte rezultatele obținute pe linia slăbirii încordării internaționale. Rezultatele pozitive ale tratativelor de la Moscova constituie încă o contribuție a Unității Sovietice la crearea unei atmosfere cât mai favorabile desfășurării Conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Poporul romîn, alături de opinia publică jubiloasă de pace din toate țările, salută cu satisfacție rezultatele tratativelor de la Moscova, considerîndu-le ca pe cea mai însemnată contribuție la normalizarea relațiilor internaționale. Acordul realizat la Moscova demonstrează că există condițiile pentru normalizarea relațiilor R. F. Germane și cu alte țări rășirite, printre care și țara noastră.

„Soțim — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu Dej în cuvîntarea rostită cu prilejul celei de a 11-a aniversări a eliberării Romîniei — că stabilirea de relații diplomatice, economice și culturale între Republica Populară Romînă și Republica Federală Germană ar servi intereselor păcii în Europa”.

Rezultatele pozitive ale tratativelor de la Moscova vor însufleți popoarele în lupta lor nobilă pentru triumful păcii și colaborării internaționale.